

смирени, но и всичката сила; каже ли, обаче, че тя е, която се проявява, колелото се обръща, и мажътъ вече не се плаши отъ нея. Погледнешъ, мажътъ се явилъ съ нѣкаква прѣчица, и той сега я плаши. Това вече не е проявление на жената. Значи, щомъ жената опрѣдѣля дѣйността на мжжа и казва: „Извѣнъ този крѣгъ ти нѣма да работишъ, това е полето на моята деятелност“ — тя изгубва своето смирене и своята сила. Жената трѣбва да знае, че външната дѣятелност се опрѣдѣля отъ дѣятелността на радиуситѣ. Жената не трѣбва да ограничава дѣятелността на мжжа, защото съ това ограничава и себе си. Расте ли радиуса, съ това се увеличава и окрѫжността.

Когато казвамъ, че ние живѣемъ еднакво, азъ разбирамъ, че всички страдаме еднакво, но не използваме еднакво тия страдания. Много пъти вълкътъ, като изпитва нѣкои страдания, прѣгризва задния си кракъ и прѣдпочита да остане съ три крака, но да не тѣрпи. Научва ли урока отъ тия страдания? — Не научва. И при това положение той казва: „Азъ мога и съ три крака да крадя овци“. Но като остане съ три крака, вижда, че не може да краде, както по-рано, защото съ три крака той вече влиза въ границите на разумния животъ. И вълкътъ има религия, има и вѣрвания. И той става сутринъ рано и отива въ гората да се моли на Бога, като казва: „И азъ ходя всѣка сутринъ въ гората да се моля на Бога, дано ми прати нѣкоя овца“. И между хората има такива, които се молятъ на Бога за пари, за властъ за сила. Защо е нуженъ Господъ на тия хора? Азъ сега не говоря, защо ви трѣбва Господъ, но каз-